

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. maj 2017
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Selina Rosenmeier
Sagsnr.: 2017-0037-0179
Dok.: 2311323

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 9 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Ophævelse af straffelovens blasfemibestemmelse) (L 170), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. maj 2017.

Søren Pape Poulsen

/

Sidsel Kathrine Møller

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 9 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Ophævelse af straffelovens blasfemibestemmelse) (L 170):

”Kan ministeriet ved gennemgang af lovbestemmelsens forarbejder og relevant litteratur oplyse nærmere om, hvorfor straffelovens blasfemibestemmelse netop er placeret i straffelovens kapitel om ”Forbrydelser mod den offentlige orden og fred”?”

Svar:

Straffelovrådet afgav i 2014 en udtalelse om de juridiske konsekvenser af en ophævelse af straffelovens § 140 om blasfemi (betænkning nr. 1548/2014). Der fremgår af pkt. 1.1 i bilag til udtalelsen (Notat om gældende ret og tidligere overvejelser mv.) bl.a. følgende:

”Beskyttelsesinteressen i straffelovens § 140 er den religiøse følelse knyttet til troslærdomme og gudsdyrkelse (i modsætning til f.eks. etiske læresætninger og praktiske leveregler), men det overordnede formål med bestemmelsen efter dens placering i straffelovens kapitel 15 om forbrydelser mod den offentlige fred og orden er at beskytte mod brud på samfundsfreden som følge af krænkelse af den religiøse følelse og herunder sikre, at den offentlige debat om religion foregår på en anstændig måde, jf. U I side 173.”

Det fremgår endvidere af bilagets pkt. 1.2.2. om blasfemibestemmelsen som indeholdt i den borgerlige straffelov fra 1930 bl.a. følgende:

”Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår følgende (U I side 173):

”Bestemmelsen svarer til Stl. § 156 kun er Budets Anvendelighed indskrænket til de Tilfælde, hvor Handlingen udføres offentlig, jfr. herved § 5 Ltr. e. Straffen er derhos noget nedsat. Ethvert lovlig bestaaende Trossamfund er beskyttet. Det er i Overensstemmelse med Udkastets hele Standpunkt, at Beskyttelsen ikke er indskrænket til her i Landet bestaaende Trossamfund. Bestemmelsen har sin naturlige Plads her, da Handlingen indeholder et Brud paa Samfundsfreden, af hvilken den religiøse Fred er en Side.””